

ת"פ 17334/05/13 - מדינת ישראל נגד יגאל בוניק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

20 מאי 2015

ת"פ 17334-05-13 מדינת ישראל נ'

בוניק

בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יגאל בוניק

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה הגב' רינת יצחקי (מתמחה)

ב"כ הנאשם עו"ד שרון בן צבי

הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, כמפורט בהכרעת הדין, במסגרת הסדר טיעון. בשלב הראשון של הסדר הטיעון תוקן כתב האישום, אך לא היו הסכמות עונשיות. הנאשם נשלח לשירות המבחן, והתקבלו שלושה תסקירי מבחן בעניינו, לאחר ליווי ארוך של הנאשם ע"י שירות המבחן. בשלב השני, היום, הודיעה ב"כ המאשימה בהגנות, כי לאור המפורט בתסקירי שירות המבחן, כמו גם יתר הנסיבות שפירטה, הגיעה להסכמה עונשית עם חברתה בדבר הארכה בדרך של חידוש מאסר מותנה בר הפעלה בעניינו של הנאשם, וזאת לצד צו מבחן ושל"צ, תוך אימוץ המלצות שירו המבחן.

אקדים ואציין, כי מדובר בעמדה עונשית ראויה.

דומה שאין צורך להכביר מילים אודות הנפסדות במעשי הנאשם, אשר קיבל מהמתלונן סך של 70,000 ₪ במרמה, והוציא צ'ק ללא כיסוי בכוונה להתחמק במרמה מהשבת אותו סכום, לאחר שנדרש לכך ע"י המתלונן. מדובר במתלונן שהוא אדם פרטי, וברור שסכום זה הוא סכום משמעותי מאוד עבורו. את הכספים קיבל הנאשם בשעתו, ואת ביצוע העבירות בשלהי שנת 2011 על יסוד מצגי שווא, ובכך פגע בחופש הבחירה של המתלונן, ובזכויותיו הקנייניות.

אציין, כי הסכמת הצדדים במקרה שלפניי, בדבר מרכיבי הענישה, מתיישבת עם מתחם הענישה, שהייתי קובעת למעשה שלפניי, אילו הייתי נדרשת לקבוע מתחם ענישה, בתחתיתו של המתחם.

כאמור, מדובר בהסכמה ראויה, וזאת בראש ובראשונה לאור ההליך השיקומי המרשים שהנאשם מצוי בעיצומו, וניתן להתרשם מהמהלך השיקומי של הנאשם ומהעמקת מעורבותו בהליכי השיקום, למקרא שלושת התסקירים, זה אחר זה. בתסקיר האחרון, העדכני, צוין כי הנאשם השתתף ב-21 מפגשים טיפוליים בקבוצה המיועדת לאנשים שביצעו עבירות מרמה, הקבוצה מאוד משמעותית עבורו, הוא דומיננטי ומשמעותי עבור משתתפים אחרים, הוא משקיע משאבים רגשיים רבים, ועושה מאמצים לעשות שינוי באורח החיים, לרכוש וליישם את הכלים ההתנהגותיים שרכש. שירות המבחן מתרשם ממוטיבציה, מהכרה בפסול, מהבעת חרטה, מניתוק קשרים עם גורמים שוליים, הבנת המחירים האישיים, וממליץ על המשך ענישה שהיא שיקומית במהותה. אציין, כי האינטרס הציבורי ולא רק האינטרס הפרטי של הנאשם, הוא לסייע לנאשם, על מנת להופכו לאזרח מתפקד ותורם בחברה.

עוד לקחתי בחשבון, את הזמן הניכר שחלף מאז ביצוע המעשים, את ההודיה וחסכון הזמן השיפוטי, ואת החרטה שהובעה בראש ובראשונה בהתנהגות, בדרך של השבת מלוא הסכום שנגזל מידי המתלונן. יצוין, כי המתלונן מחל לנאשם על מעשיו, והשניים עובדים ביחד. לנאשם אמנם עבר פלילי רלוונטי ישן, עם זאת יש משמעות לכך שלא נפתחו תיקים חדשים.

מכלול הנסיבות שפירטתי, וכיתר הנסיבות האישיות והמשפחתיות כפי שפורטו בתסקירים, עמד בבסיס החלטתי כי ההסכמה בין הצדדים, ראויה. לביהמ"ש הוגש מאסר על תנאי בר הפעלה בת"פ 4368/05, מדובר במאסר על תנאי בקשר לעבירה ישנה משנת 2002, שתקופתו נכבדת, ועומדת על 8 חודשים. בשל מכלול השיקולים שציינתי, יש הצדקה להאריכו בדרך של חידוש, כפי שהוסכם ע"י הצדדים.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. אני מחדשת את המאסר המותנה מת"פ 4368/05, שמשכו 8 חודשים, לתקופה של שנתיים נוספות, בתנאים בהם נקבע.

2. בהסכמת הנאשם, ניתן בזאת צו מבחן לתקופה של 12 חודשים. **מובהר לנאשם, כי אם לא ימלא אחרי תנאי הצו, מוסמך בית-המשפט לחזור ולגזור את דינו.**

3. בהסכמת הנאשם, ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 180 שעות.

הצו יבוצע במשתלה העירונית בנתניה, וישראל תוך שנה. הובהרה לנאשם סמכות בית-המשפט לחזור ולגזור את דינו, אם לא יקיים אחר תנאי הצו.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום ב' סיוון תשע"ה, 20/05/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת